

ФАКУЛТЕТ: ПРАВОСЛАВНИ БОГОСЛОВСКИ ФАКУЛТЕТ

Број захтева:

Датум:

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Друштвено-хуманистичких наука
(Назив већа научних области коме се захтев упућује)

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА /ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА (члан 65. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА

- Име, средње име и презиме кандидата БОГДАН (Милош) ЛУБАРДИЋ
- Предложено звање ДОЦЕНТ
- Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира ХРИШЋАНСКА ФИЛОСОФИЈА И РЕЛИГИОЛОГИЈА /ПРЕДМЕТ ФИЛОСОФИЈА 2
- Радни однос са пуним или непуним радним временом ПУНИМ
- До овог избора кандидат је био у звању АСИСТЕНТА
у које је први пут изабран 25.11. 2003. године
за ужу научну област /наставни предмет ФИЛОСОФИЈА

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

- Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање 24.10.2010.год.
- Датум и место објављивања конкурса 09.12.2009. часопис «ДНАС», додатак ПОСЛОВИ сајт Факултета и сајт Универзитета
- Звање за које је расписан конкурс ДОЦЕНТ

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

- Назив органа и датум именовања комисије НАСТАВНО-НАУЧНО ВЕЋЕ ФАКУЛТЕТА 01.12.2009. год.
- Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна, односно уметничка област	Организација у којој је запослен
1) др Богољуб Шијаковић, редовани проф.	<u>Филозофија</u>	<u>ПБФ</u>	
2) др Владан Перишић, ванредни проф.	<u>Патрологија</u>	<u>ПБФ</u>	
3) др Милош Арсенијевић, редовни проф.	<u>Савремена филос.</u>	<u>Филозофски фак.</u>	

4) _____
5) _____

3. Број пријављених кандидата на конкурс _____ један (1)

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије _____ није

5. Датум стављања реферата на увид јавности 17.02.2010. године

6. Начин (место) објављивања реферата – Библиотека Факултета

7. Приговори _____ / _____

IV–ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА
23.03.2010. године.

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др БОГДАНА ЛУБАРДИЋА у звање ДОЦЕНТА вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Извештај комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62.ст.4. Закона;
5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4., достављају се и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ПРАВОСЛАВНИ БОГОСЛОВСКИ ФАКУЛТЕТ

Број: 171/6

Дана: 23.03.2010.

На основу чл. 65. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС» бр. 76 од 02.09.2005.) и чланова 28. и 29. Статута Православног богословског факултета у Београду (бр. 390/3 од 20.10.2006. са изменама и допунама од 02.07.2007, 23.12.2008 и 25.02.2009.), Изборно и Наставно-научно веће Факултета на својој 6. седници одржаној дана 23. марта 2010. године, са 17 гласова «ДА», 0 «НЕ» и 1 «УЗДРЖАН», донело је следећу

О Д Л У К У

Предлаже се др БОГДАН ЛУБАРДИЋ за избор у звање доцента, за ужу научну област Хришћанска философија и религиологија – предмет Философија 2, на период од 5 година на Православном богословском факултету у Београду.

Доставити:

- Именованом
- Досије
- Архива

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Д Е К А Н

Проф. др Иринеј Буловић

С А Ж Е Т А К
ИЗВЕШТАЈА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА
ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Православни богословски факултет Универзитета у Београду
Ужа научна, односно уметничка област: Хришћанска философија и религиологија (за предмет Философија 2)
Број кандидата који се бирају: један
Број пријављених кандидата: један
Имена пријављених кандидата:
1. Богдан Лубардић

II - О КАНДИДАТИМА

Под 1.

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Богдан, Милоша, Лубардић
- Датум и место рођења: 01.11.1964. Дар-ес-Салам, Танзанија
- Установа где је запослен: Православни богословски факултет
- Звање/радно место: асистент на катедри за философију
- Научна, односно уметничка област - философија

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Филозофски факултет у Београду
- Место и година завршетка: Београд, 1993.

Магистеријум:

- Назив установе: Богословски факултет Српске православне цркве
- Место и година завршетка: Београд, 2003.
- Ужа научна, односно уметничка област: теологија: теолошко-философски смер

Докторат:

- Назив установе: Филозофски факултет у Београду
- Место и година одбране: Београд, 2009.
- Наслов дисертације: Апофатичка деконструкција разума и услови могућности конституције религијске философије у делу Лава Шестова
- Ужа научна, односно уметничка област: философија: хришћанска философија и религиологија

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

1995 – асистент приправник; 2003 – асистент

3) Објављени радови

Име и презиме: Богдан Лубардић	Звање у које се бира: доцент		Ужа научна, односно уметничка област за коју се бира: Хришћанска философија и религиологија (за предмет Философија 2)	
Научне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није једини или први	
	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора
Рад у водећем научном часопису међународног значаја објављен у целини				
Рад у научном часопису међународног значаја објављен у целини				
Рад у научном часопису националног значаја објављен у целини	4			
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен у целини	2			
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен у целини	9			
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини;				
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини;				
Научна монографија, или поглавље у монографији са више аутора	2			
Стручне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није једини или први	
	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора
Рад у стручном часопису или другој периодичној публикацији стручног или општег карактера				
Уџбеник, практикум, збирка задатака, или поглавље у публикацији те врсте са више аутора				
Остале стручне публикације (пројекти, софтвер, друго)				

4) - Оцена о резултатима научног, односно уметничког и истраживачког рада

Др Богдан Лубардић је током свог четрнаестогодишњег рада на Православном богословском факултету (ПБФ), 1995–2009, испољио све одговарајуће научне способности. Мотивацију и амбицију кандидата да постиже најбоље резултате потврђује чињеница да је дипломе стицао са високом просечном оценом: дипломирао је из философских наука са просеком 9,59; магистрирао је из теолошко-философских наука са просеком 9,80. Његов научни рад из области философије религије, религијске философије и теологије унапредио је знања у овим областима, посебно с обзиром на историју теоријских токова рецепције руске философије и српске религијске философије и српске православне теологије. Ангажовања кандидата на међународним конференцијама такође су високо оцењена, а као потврда његових квалитета служе позиви које су му упутили Латерански универзитет (Ватикан) и Јејлски универзитет (САД) ради држања научних предавања из области философске теологије православља и теолошко-културалне историје Српске православне цркве. Кандидат је публиковао вредне радове на страним језицима (италијанском и енглеском) у оквиру озбиљних научних пројеката релевантних за област за коју се кандидује. Кандидат се одликује одличним способностима за превођење најзахтевније теоријске литература, што је доказао успешним превођењем 7 књига и око 30 научних студија са енглеског, грчког и руског језика. Истрајан је у научном раду и показује способност да усваја нова сазнања на брз и сараднички начин. Пише јасно и појмовно артикулисано. Посебно упечатљива јесте његова склоност ка исцрпности и минуциозности у научном раду.

5) - Оцена резултата у обезбеђивању научно-наставног подмлатка

Менторство на магистарским и докторским студијама и учешће у комисијама за оцену и одбрану докторске дисертације и изборе у звања:

до сада није био у прилици

6) - Оцена о резултатима педагошког рада

Укупна оцена студената о вредновању педагошког рада која се креће од 1 до 5 вршена је само у 2006/7. и 2007/8. год. и она је износила:

2006/7 = 3.36 2007/8 = 4.77

7) - Оцена о ангажовању у развоју наставе и других делатности високошколске установе

Кандидат је показао хвале вредну мотивисаност за унапређење наставе, посебно у одличној припремљености за часове, коректном опхођењу према потребама и предлозима студената, прилежним радом са младима у време консултација. Кандидат је на ПБФ организовао низ научно-културних трибина, а на многима је и сам учествовао подстичући општи културни живот и унапређујући његове садржаје и квалитет.

3.

Напомена: На исти начин приказати кандидата под 2. и сваког следећег пријављеног кандидата.

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Узевши у обзир да је реч о веома мотивисаном и способном кандидату, за очекивати је да ће он даље напредовати у научно-истраживачком и наставно-педагошком погледу. Кандидатова интересовања и доприноси крећу се у различитим областима: историја руске философије, историја српске теологије, философија религије и религијска философија, компаративна анализа и системско истраживање веза и граница односа философије и теологије, евхаристијска и апофатичка теологија, теологија културе, као и стручно преводилаштво (кандидат се компетентно и добро служи трима за ове области важним језицима: грчким, руским и енглеским). Притом показује способност за широке синтезе и методолошки релевантне стабилизације код нас иначе изразито запостављених поља науке.

На основу свега изложеног Комисија сматра да су се стекли сви услови да се др Богдан Лубардић изабере у звање доцента, па се обраћа Изборном и Наставно-научном већу Православног богословског факултета у Београду да утврди предлог и проследи Стручном већу Универзитета у Београду да донесе одлуку о избору др Богдана Лубардића у звање доцента за ужу научну област Хришћанска философија и религиологија, за предмет Философија 2, са пуним радним временом на том Факултету.

Београд, 26. 01. 2010.

др Богољуб Шијаковић,
редовни професор Православног богословског факултета у Београду

др Владан Перишић,
ванредни професор Православног богословског факултета у Београду

др Милош Арсенијевић,
редовни професор Филозофског факултета у Београду

ДОДАТАК УЗ ТАЧКУ 3. САЖЕТКА (образац 4)

Квантитативно исказани научни резултати за избор у звање наставника /доцента/ према критеријумима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду.

Бодовна табела: **др Богдан Лубардић**

<i>Николај Берђајев: изтеђу Ungrund-a и Оца</i> , Бримо [библиотека Реч, коло II], Београд 2003, 137 стр.	P 13	5
<i>Јустин Ћелијски и Русија: путеви рецепције руске философије и теологије</i> , Беседа [библиотека Савремена теологија, књига бр. 15], Нови Сад 2009, 211 стр.	P 13	5
„The Christian Philosophy of Nicolai Berdyaev and the Ungrund Doctrine“, ΦΙΛΟΘΕΟΣ: International Journal for Philosophy and Theology [= Philotheos] 2 (2002) 167-223.	P 53	3
„The Crushed Nightingale: Passio secundum Slavoj: Critical review essay on Slavoj Žižek, ‘The Monstrosity of Christ: Theology and Revolution’, Revelation, Belgrade 2008“, ΦΙΛΟΘΕΟΣ: International Journal for Philosophy and Theology [= Philotheos] 9 (2009) 343-351.	P 52	3
„Апофатика и катафатика: теолошко тумачење и философско објашњење“, Богословље 1-2 (2004) 63-115.	P 62	1,5
„‘Fides et ratio’: lettura in prospettiva Ortodossa“, у А. Livi e G. Lorzio (уред.), <i>Il desiderio di conoscere la verità</i> , Pontificia Università Lateranense, Roma 2005, 329-364.	P 54	1
„The Identity of Christians in Church and in State“, у М. Ipgrave (уред.), <i>Building a Better Bridge: Muslims, Christians and the Common Good</i> , Georgetown University Press, Washington DC 2008, 41-49, 62-66.	P 22	2
„Геополитички енциклопедизам Microsoft-а“, у Ј. Ћулибрк и Р. Младеновић (уред.), <i>Јагње Божије и звијер из бездана: философија рата</i> , [Други богословско-философски симпозион на дане светих Кирила и Методија, Цетиње, мај 1996. Тема: „Теологија и философија и изазов рата“] Светигора, Цетиње 1996, 86-122.	P 65	0,5

„Хришћанска философија Сергеја Булгакова: између Софије и софиологије“, у Р. Ђорђевић (уред.), <i>Савременост руске религијске философије</i> , [на Коларчевом народном универзитету у Београду 11.12.2000. у оквиру циклуса предавања симпозионског типа (1 месец = 1 излагач) под тематским називом: „Савременост руске религијске мисли“], Гутембергова галаксија, Београд 2002, 183-239.	P 23	1
„Рецепција руске религијске философије у делу архимандрита др Јустина Поповића“, у Б. Шијаковић (уред.), <i>Српска теологија у двадесетом веку – истраживачки проблеми и резултати</i> , том 1, ПБФ БУ, Београд 2006, 63-90 = исто, Бословље 1-2 (2006) 63-90.	P 23	1
„Hrišćanska filosofija Lava Šestova i apofatika“, у V. Jerotić, M. Arsenijević, P. Grujić, D. Raković (уред.), <i>Religija i epistemologija</i> , Srpsko filozofsko društvo – Dereta, Beograd 2007, 45-101.	P 23	1
„Схватање философије у теолошкој мисли епископа др Атанасија Јевтића“, Део I, у Б. Шијаковић (уред.), <i>Српска теологија у двадесетом веку – истраживачки проблеми и резултати</i> , том 2, ПБФ БУ, Београд 2007, 177-215.	P 23	1

„Схватање философије у теолошкој мисли епископа др Атанасија Јевтића“, Део II, у Б. Шијаковић (уред.), <i>Српска теологија у двадесетом веку – истраживачки проблеми и резултати</i> , том 3, ПБФ БУ, Београд 2008, 64-150.	P 23	1
„Istinitost i društvena uloga religije“, у V. Jerotić, Miroslav Ivanović (уред.), <i>Religija između istine i društvene uloge</i> , Srpsko filozofsko društvo – Dereta, Beograd 2009, 85-100.	P 23	1
„Српска религијска философија у XX веку: главни токови, личности, идеје“, у „Историја филозофског живота у Србији (Стодесет година од оснивања првог Српског филозофског друштва)“ = исто, у Б. Шијаковић (уред.), <i>Српска теологија у двадесетом веку – истраживачки проблеми и резултати</i> , том 4, ПБФ БУ, Београд 2009, 7-56.	P 23	1
„Теологија Цркве и личности Јована Д. Зизиуласа: уводни осврт на неке основне аспекте и идеје“, у Јован Д. Зизиулас, <i>О људској способности и неспособности</i> , превод: Б. Лубардић, БФСЦ, Београд 1998, 5-32.	P 23	1

„Религијска философија Николаја А. Берђајева: преглед основних идеја“, у Николај А. Берђајев, <i>Опит есхатолошке метафизике</i> , превод: Д. Калезић, БФСЦ, Београд 2000, 309-340.	Р 23	1
9 теолошко-философских енциклопедијских одредница у Д. Калезић (уред.) <i>Енциклопедија Православља</i> , Српска патријаршија, Београд, - 2002. = Р 66 – 1 бод по табаку, дакле 1,5 бод	Р 66	1,5
Укупно		31,5

Табела научних резултата за стицање звања доцента

др Богдан Лубардић

Врста научног резултата	Минимална вредност коэффициента компетентности (доцент)	Квантитативно исказани резултати др Богдана Лубардића
P13+P22+P23+P52+P54	4,67	P13: $2 \times 5 = 10$ P22: $1 \times 2 = 2$ P23: $9 \times 1 = 9$ P52: $2 \times 3 = 6$ P54: $1 \times 1 = 1$
P62+P65+P66	2,33	P62: $1 \times 1,5 = 1,5$ P65: $1 \times 0,5 = 0,5$ P66: $1,5 \times 1 = 1,5$
/	/	/
УКУПНО (доцент)	7	31,5

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВОСЛАВНОГ БОГОСЛОВСКОГ ФАКУЛТЕТА

На седници Наставно-научног већа одржаној 01.12.2009. одређени смо у Комисију за припрему извештаја о пријављеним кандидатима за избор у звање доцента за предмет Философија 2 – ужа научна област Хришћанска философија и религиологија, по конкурс објављеном у Листу Данас – додатак Послови од 09.12.2009. По прегледу приспелих пријава и предлога подносимо вам следећи:

РЕФЕРАТ

На расписани конкурс пријавио се један кандидат – др Богдан Милоша Лубардић, асистент на катедри за философију Православног богословског факултета Универзитета у Београду.

БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Богдан Лубардић је рођен 1. 11. 1964. у Дар ес Саламу, Танзанија. Прва два разреда основне школе завршио је у енглеској школи у Замбији (Lusaka Elementary School 1970–1973), а осталих шест разреда основне школе у ОШ Филип Филиповић (Београд 1973–1978). Први и други разред средње школе завршио је у XII Београдској гимназији (1978–1980). Затим је завршио целу средњу школу у Енглеској: „О“ ниво (први и други разред) у средњој школи Северни Вестминстер у Лондону (North Westminster Comprehensive School 1980–1982), „А“ ниво (трећи и четврти разред) у туториалној школи Колингхам такође у Лондону (Collingham Tutors, South Kensington 1983–1984). Пре уписа на факултетске студије одслушао је 1986. двосеместарски курс предавања на Југословенском институту за новинарство и стекао одговарајућу диплому, приложивши завршни рад. Потом је студирао философију на Одељењу за философију Филозофског факултета у Београду (1987–1992), где је стекао звање дипломирани филозоф (1993), са просечном оценом 9,59 (наслов дипломског рада: *Ханс Јонас и етика одговорности у доба кризе научно-технолошке цивилизације: антиутопистичка критика технологије*; ментор: проф. др Миладин Животић). Године 1994–1995. борави на Светој Гори (Грчка), где упознаје православну мистичку духовност и литургијски основ црквеног живота. У то време такође учи грчки језик и преводи теолошку литературу. Потом је примљен за асистента-приправника на Богословском факултету Српске православне цркве (1995) за предмет историја философије. На истом факултету, након што је положио диференцијалне (1996–1999) и магистарске испите (1999–2001, просечна оцена 9,80), одбранио је 27. 02. 2003. на теолошко-философском смеру магистарски рад *Дијалектика личног и безличног у религијској философији Николаја Берђајева* (ментор: проф. др Димитрије Калезић) и стекао звање магистра теолошких наука. Исте године изабран је у звање асистента за предмет историја философије. Докторску дисертацију Лубардић је пријавио на групи за философију Филозофског факултета Београдског универзитета у априлу 2005. Дисертацију под насловом *Апофатичка деконструкција разума и услови могућности конституције религијске философије у делу Лава Шестова* (ментор: проф. др Милош Арсенијевић, Филозофски факултет) одбранио је 5. 11. 2009.

НАСТАВНО-ПЕДАГОШКИ РАД

Наставно-педагошки рад Богдан Лубардић је започео на Богословском факултету Српске православне цркве у звању асистента-приправника (код проф. др Д. Калезића, од 1995) и потом у звању асистента (код проф. др Б. Шијаковића, од 2003). Током 14 година ангажовања у раду са студентима кандидат је испољио велику мотивисаност, прилежност и савест у унапређивању знања и способности студената да би разумевали и усвајали могућности мишљења које нуди философија. Кандидат је држао вежбе из историје античке, средњовековне, нововековне и савремене философије (предмети: Историја философије, Увод у философију, Философија 1 и Философија 2). Рад је укључивао анализе изворних текстова и расправе о њима са студентима (на пример: Платонов *Федон* и Аристотелова *Метафизика*, Декартове *Медитација* и Кантова *Критика чистог ума*, или есхатолошка философија Берђајева и егзистенцијална метафизика Шестова), уз коришћење аналитичке, херменеутичке и дијалогске методе.

НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКИ РАД

Богдан Лубардић је показао способност да се компетентно научно-истраживачки креће у више комплементарних научних области од значаја за предмет на коме је ангажован као сарадник. Те области у првом плану укључују философију религије и религијску философију: посебно област *хришћанске философије* и *религиологије* са додриним тачкама према теологији. Притом он указује на могућност успостављања нових смислених веза између тих области. Посебно истичемо склоност кандидата да своја истраживања постави из методолошке перспективе *херменутике* историје философских и теолошких идеја. Област *философије религије* кандидат одређује као покушај да се опште философске теорије критички примене на разумевање и вредновање религије, нарочито с обзиром на изазове постметафизичког мишљења, са посебним акцентом на философској антропологији и философији културе. Паралелно томе он философију религије поставља као посебан дискурс философије усмерен на дијалог са религијом коју држи једном од највиших вредности друштвено-културалног живота. С тим у вези, затим, кандидат *религијску философију* посматра као посебну могућност дискурса и мишљења саме *философије*. Таква врста философије, према његовом мишљењу, иако се ослања на методе и моделе философије, успоставља се симултаним духовним и теоријским ангажовањем из религијских претпоставки мишљења, чиме се избегава грешка неутрализма и објективизма. Наведена одређења, надаље, утврђују став кандидата да философија религије може бити транспонована у програм религијолошких истраживања у философском кључу; док религијска философија може бити конкретизована у системско успостављање и расветљавање дискурских и дискурзивних могућности смисла што их даје *хришћанска философија*. Потоњу кандидат концептуализује и као *философски* артикулисану теологију која, философским поступцима и методама, адресује горућа и битна питања али са ослоном на догађаје откривења и јудеохришћански легат духа. С обзиром да се рад кандидата одвија на Православном богословском факултету, Комисија то оцењује као значајно будући да –интердисциплинарним приступом – отвара могућност међуфакултетског дијалога, а и православном

моделу мисли даје преко потребну појмовну прецизност и дијалошку овореност преко философске универзализације проблемâ православне духовности и теорије.

Следи списак научних радова специјално и искључиво у вези са поменутиим научно-истраживачким областима, циљевима и начинима мишљења кандидата а ради оцене његовог доприноса тим пољима респективно (наиме: философија религије, религијска философија, односно хришћанска философија и религиологија). Радове презентујемо хронолошки: у оквиру категорија А – Ђ (Е):

А) Научне монографије објављене на српском језику:

1. *Николај Берђајев: изтеђу Ungrund-a и Оца*, Бримо [библиотека Реч, коло II], Београд 2003, 137 стр.
2. *Јустин Ћелијски и Русија: путеви рецепције руске философије и теологије*, Беседа [библиотека Савремена теологија, књига бр. 15], Нови Сад 2009, 211 стр.
- 2а. *Философија вере Лава Шестова – апофатичка деконструкција разума и услови могућности религијске философије*, Институт за теолошка истраживања – Службени гласник, Београд 2010 – у припреми за штампу.

Б) Радови објављени у међународним научним часописима са рецензијом:

3. „The Christian Philosophy of Nicolai Berdyaev and the Ungrund Doctrine“, ΦΙΛΟΘΕΟΣ: International Journal for Philosophy and Theology [= Philotheos] 2 (2002) 167-223.
4. „The Crushed Nightingale: Passio secundum Slavoj: Critical review essay on Slavoj Žižek, ‘The Monstrosity of Christ: Theology and Revolution’, Revelation, Belgrade 2008“, ΦΙΛΟΘΕΟΣ: International Journal for Philosophy and Theology [= Philotheos] 9 (2009) 343-351.

В) Радови објављени у домаћим научним часописима са рецензијом:

5. „Хришћанство, инкултурација и биће књиге – од језика до личности“, Луча 21:1-2 (2000) 46-76.
6. „Евхаристијска теорија личности и православна веронаука“, Богословље 1-2 (2001) 49-105.
7. „Апофатика и катафатика: теолошко тумачење и философско објашњење“, Богословље 1-2 (2004) 63-115.

Г) Радови саопштени на међународним научним скуповима:

8. „‘Fides et ratio’: lettura in prospettiva Ortodossa“, у А. Livi e G. Lorzio (уред.), *Il desiderio di conoscere la verità*, Pontificia Università Lateranense, Roma 2005, 329-364.
9. „The Identity of Christians in Church and in State“, у М. Ipgrave (уред.), *Building a Better Bridge: Muslims, Christians and the Common Good*, Georgetown University Press, Washington DC 2008, 41-49, 62-66.

Д) Радови саопштени на домаћим научним скуповима:

10. „Геополитички енциклопедизам Microsoft-а“, у Ј. Ћулибрк и Р. Младеновић (уред.), *Јагње Божије и звијер из бездана: философија рата*, [Други богословско-философски симпозион на дане светих Кирила и Методија, Цетиње, мај 1996. Тема: „Теологија и философија и изазов рата“] Светигора, Цетиње 1996, 86-122.

11. „Хришћанска философија Сергеја Булгакова: између Софије и софиологије“, у Р. Ђорђевић (уред.), *Савременост руске религијске философије*, [на Коларчевом - народном универзитету у Београду 11.12.2000. у оквиру циклуса предавања симпозионског типа (1 месец = 1 излагач) под тематским називом: „Савременост руске религијске мисли“], Гутембергова галаксија, Београд 2002, 183-239.
12. „Рецепција руске религијске философије у делу архимандрита др Јустина Поповића“, у Б. Шијаковић (уред.), *Српска теологија у двадесетом веку – истраживачки проблеми и резултати*, том 1, ПБФ БУ, Београд 2006, 63-90 = исто, Бословље 1-2 (2006) 63-90.
13. „Hrišćanska filosofija Lava Šestova i apofatika“, у V. Jerotić, M. Arsenijević, P. Grujić, D. Raković (уред.), *Religija i epistemologija*, Srpsko filozofsko društvo – Dereta, Beograd 2007, 45-101.
14. „Схватање философије у теолошкој мисли епископа др Атанасија Јевтића“, Део I, у Б. Шијаковић (уред.), *Српска теологија у двадесетом веку – истраживачки проблеми и резултати*, том 2, ПБФ БУ, Београд 2007, 177-215.
15. „Схватање философије у теолошкој мисли епископа др Атанасија Јевтића“, Део II, у Б. Шијаковић (уред.), *Српска теологија у двадесетом веку – истраживачки проблеми и резултати*, том 3, ПБФ БУ, Београд 2008, 64-150
16. „Istinitost i društvena uloga religije“, у V. Jerotić, Miroslav Ivanović (уред.), *Religija između istine i društvene uloge*, Srpsko filozofsko društvo – Dereta, Beograd 2009, 85-100.
17. „Српска религијска философија у XX веку: главни токови, личности, идеје“, у „Историја филозофског живота у Србији (Стодесет година од оснивања првог Српског филозофског друштва)“ = исто, у Б. Шијаковић (уред.), *Српска - теологија у двадесетом веку – истраживачки проблеми и резултати*, том 4, ПБФ БУ, Београд 2009, 7-56

Ђ) Остали радови од значаја за област научно-истраживачко рада кандидата:

18. „Теологија Цркве и личности Јована Д. Зизиуласа: уводни осврт на неке основне аспекте и идеје“, у Јован Д. Зизиулас, *О људској способности и неспособности*, превод: Б. Лубардић, БФСЦ, Београд 1998, 5-32.
19. „Религијска философија Николаја А. Берђајева: преглед основних идеја“, у Николај А. Берђајев, *Опит есхатолошке метафизике*, превод: Д. Калезић, БФСЦ, Београд 2000, 309-340.
20. „Редакторске напомене уз дело Николај А. Берђајев *Опит есхатолошке метафизике*“, у Николај А. Берђајев, *Опит есхатолошке метафизике*, превод: Д. Калезић, БФСЦ, Београд 2000, 218-293.
21. 9 теолошко-филозофских енциклопедијских одредница у Д. Калезић (уред.) *Енциклопедија Православља*, Српска патријаршија, Београд, 2002.
22. „Библиографија објављених и необјављених радова Митрополита Пергамског проф. др Јована Д. Зизиуласа“, у Јован Д. Зизиулас, *О људској способности и неспособности*, превод: Б. Лубардић, БФСЦ, Београд 1998, 104-123.
23. „Bibliographia Berdyaeviaa Yugoslavica: допуна библиографије Добрила Аранитовића ‘Николај Берђајев код Југословена’“, у Николај А. Берђајев, *Опит есхатолошке метафизике*, превод: Д. Калезић, БФСЦ, Београд 2000, 294-308.

24. „Хришћанска философија ђаконa др Милорада Лазића и учење о лепоти – прилог разумевању конституције православне естетике аскетизма“, у Б. Пантелић (уред.), Милорад Лазић, *Теологија лепоте*, Отачник, Врњачка Бања – Београд 2007, 5-75.
25. „Библиографија радова архимандрита др Јустина Поповића – са библиографијом радова о њему“, у Б. Лубардић, *Јустин Ћелијски и Русија*, Беседа, Нови Сад 2009, 194-211.
26. „Bibliographia Shestoviana Serbica“, в. <http://www.angelfire.com/nb/shestov/serbica.html>. [Библиографија радова Лава Шестова преведених на српски и каталог студија о њему датих на српском језику и од стране српских критичара (објављено на референтном интернет сајту за шестовске студије). Укупно 47 јединица].

Радове кандидата анализирамо сходно њиховим резултатима релевантним за научну област за коју компетује. На радове указујемо упућивањем на редни број у наведеном списку. Монографија о Берђајеву [1] представља прву систематску философску анализу структуре и значења важне идеје и симбола Унгрунда у српској научној средини. Кандидат је успешно показао начин на који тај симбол конституише основну претпоставку метафизике слободе у мишљењу Николаја Берђајева, указујући на њен историјски пут рецепције у немачком идеализму а с обзиром на њена јудејско-кабалистичка исходишта. Уз речено треба истаћи да та студија представља и компетентан *увод* у религијску философију Николаја Берђајева и томе одговарајући теистички егзистенцијализам. Монографска студија о Јустину Поповићу [2] представља уопште прву студију те врсте. Значај те студије у томе је што даје основне херменеутичке и критичке *преуслове* за научни увид у начин на који су теолошко-философске основе дела највећег српског теолога XX века биле изграђене као такве: посебно с обзиром на велики (а до сада подразумевани) формативан утицај руске духовне културе: теолошке и философске. Треба истаћи допринос те студије и по питању истраживања односа духовности, теологије и хришћанске философије, каквим се моделирају и разумеју у делу Јустина Поповића. Та студија такође представља и својеврсну реконструкцију философско-теолошког теоријског живота међуратног периода у Краљевини Југославији, нарочито с обзиром на анализу деловања руске емиграције. Иако још није објављена, не може се прескочити докторска дисертација [2a] кандидата из разлога што представља његов најпотпунији допринос саморефлектованом (дакле философском) легитимисању могућности *религијске* философије као могућности управо *философије*. Методом студије случаја кандидат на корпусу списка Лава Шестова успешно демонстрира такву могућност. Он уједно даје вредан допринос српској и европској рецепцији теистичког егзистенцијализма у философском кључу. Притом др Лубардић показује пионирски допринос руске религијске философије успостављању праваца *савремене* философије какви су феноменологија, деконструктивна херменеутика и прагматизам. Наведеним аспектима та обимна студија премашује оквири локалних граница и домета у том пољу. У студији [3] кандидат даје сажет израз изабраним резултатима магистарског рада (видети и монографију о Берђајеву [1]). Он посебно акцентује *унгрундологију* Берђајева и расветљава историју *развоја* тог концепта код сâмог Берђајева. Поменути две студије о Берђајеву [1] и [3], ваља напоменути, кандидат повезује са

трећом [19] која – у виду поговора књизи Берђајева *Опит есхатолошке метафизике* (2000) – има функцију општег прегледа основних идеја руског религијско-философског егзистенцијалисте. Затим, расправни научни чланак о делу Славоја Жижека [4] представља полемичку критику и деконструктивни одговор на ставове које Жижек заступа у својој најновијој књизи: *The Monstrosity of Christ: Theology and Revolution* (2008). Кандидат је одбацио основне теолошке и философске претпоставке Жижековог тумачења проблема „смрти Бога“, успешно указујући на низ теоријских проблема и грешака које Жижек чини у поменутом делу (када је у питању критички поглед из православне теолошке и хришћанско-философске перспективе). У студији о хришћанству, инкултурацији и бићу књиге [5] кандидат је представио смео и стваралачки подстицајан модел теологије *језика*, односно теологије *културе* са наглашеним философским аспектима (епистемологија, лингвологија, антропологија, теорија културе). Основна идеја кандидата у том раду јесте посредовање култног статуса језика са културолошким статусом језика, преко одговарајућег *модела* оваплоћења Логоса: модела који се да функционализовати као инструмент разумевања језика као „тела смисла“ и у оквиру култа и у оквиру културе (такође је укључено истраживање реалсимболизма у односу на дискурзивну појмовност језика). Тиме он постиже учинак који омогућује да се светска књижевност чита као *наставак* догађања смисла Библије, додуше, под одређеним условима спецификације. Тај рад је истакнут и по томе што први пут у српску теолошку средину уводи херменеутички појам *инкултурације*, који игра важну улогу у савременој библијској критици, егзегези и уопште теолошкој културкритици. Утолико та студија назначује могућност изградње системских претпоставки за једну православну хришћанску *теологију културе*. Студијом о евхаристији, личности и веронауци [6] кандидат се ангажовано прикључио дебати око увођења веронауке у школе Републике Србије. У завршном делу рада он успешно одговара на 7 битних приговора увођењу веронауке у школе. Пре тога, у уводном и главном делу студије, кандидат развија системске теолошке претпоставке за разумевање односа веронауке и развоја људске личности – специјално с обзиром на могућности и домете модела такозване *евхаристијске* теологије и њој одговарајуће антропологије, као и посматрањем њихових могућих примена ради оријентисања педагошко-школских сврха и циљева развоја младих. Студија посвећена односу апофатике и катафатике [7] представља допринос философском аналитичком дистингвирању епистемолошког статуса апофатичких и катафатичких теолошких исказа, са подстицајним резултатом који показује како *апофатички* дискурс није истоветан ирационализму него, напротив, поседује посебну логику с циљем да се у домену језика акомодира оно неизрециво а духовним искуством опитљиво. Студија о односу вере и разума [8] покушај је исцрпног коментара на папску енциклику *Fides et ratio* (1998). Енциклика има за циљ исказивање гледишта Римокатоличке цркве по том теолошко-философском питању. Кандидат је прво предочио системске претпоставке Православне цркве, нарочито њену христологију и пневматологију – затим и духовну праксу молитвено-мистичког преображаја ума, како би указао на тачке разилажења и разлоге за то између епистемологија двеју Цркава по том важном питању, указујући на више проблематичних и неразјашњених теоријских претпоставки и исказа у Енциклици (та студија објављена је на италијанском језику у Зборнику

одговарајућег међународног симпосиона, у издању издавачке куће Латеранског универзитета у Риму). Саопштење у формату огледа о идентитету хришћана у Цркви, друштву и држави [9] јесте одговор кандидата на упит о начину на који он сматра да савремени хришћанин може и треба да определи свој идентитет у три домена који се, према мишљењу кандидата, преплићу и пресецају али се не дају свести једни на друге. Следећа студија [10] представља веома запажену критику идеологије глобалне моћи, и то применом метода *деконструкције* идеолошког дискурса и археологије моћи, а с обзиром на раскривање медијског рата у којем је „истина“ упис вишка у снази у привилеговане медије и формуле наводно неутралног и објективног „знања“. Студија о софиологији Сергеја Булгакова [11] наставак је рада кандидата на излагању теоријских могућности и доприноса руске религијске философије. Са студијама о Берђајеву и Шестову она твори целину и представља израз континуираног истраживања односа теолошких и философских елемената духовно-културалне традиције Русије (Ungrund, Обестемељно, Sophia). Кандидат осветљава идеју Софије и, аналогно ранијем истраживању идеје Унгрунда, презентује историјски пут рецепције те идеје-симбола од њених исходишта у јудаизму преко пријема у токове јудеохришћанске философије Европе до њених реконцептуализација од стране руске философије. Као и у случају Берђајева, и касније Шестова, аутор паралелно излагању кључних идеја руске религијско-философске „ренесансе“ даје увид и у теоријске основе православно-византијске и *нововизантијске* критике начина на који се те идеје схватају и примењују у делима руских философа – у овом случају код философског теолога Булгакова. Он тако указује на жив критичко-философски потенцијал духовне теорије православног Истока. У студији о рецепцији руске философије и теологије у делу Јустина Поповића [12] кандидат је уверљиво показао начин на који је светоотачка мисао информисала новију руску религијску философију, самим тим и новију српску религијску философију и теологију каквом је представља дело Јустина Поповића. Посебан допринос тог рада је допунски увид у начин на који је духовно-културолошка и научно-теоријска парадигма „новопатристичке синтезе“ обликована у контексту рефлексивности српске мисли. Та студија представља *програмски* рад који ће, потом, кандидат развити у раније поменутом делу *Јустин Ђелијски и Русија* 2009. Студија посвећена философској мисли Лава Шестова [13] комплетира тривијум радова кандидата на руске религијско-философске теме. И овог пута кандидат у средиште ставља важне теме (однос философије према искуству вере и откривеним истинама библијског реда) и важне идеје (апофатички дискурс као исказивање неискazивог) од значаја за разумевање религијско-философског модалитета мишљења сходно посебности те традиције мишљења. Он притом на маркантан и користан начин – као и у неколико других студија – поставља питање *епистемолошког* статуса религијско-философских исказа. У студијама посвећеним делу Атанасија Јевтића [14] и [15] кандидат истражује начине на које се философија реципира и реконцептуализује у теолошком мишљењу тог истакнутог ствараоца. Поред минуциозних анализа и херменеутички добро разрађених експликација, те студије уједно представљају вредне прилоге за реконструкцију историје српске теологије и религијске философије. Стога и тим поводом треба уочити похвале вредну одговорност кандидата према историји српских теоријских идеја. Рад о истинитости и друштвеној улози религије [16] јесте

научна расправа којом кандидат у философском и религиолошком кључу даје аргументоване претпоставке за дистинговирање аутентичних и неаутентичних облика религије односно „религиозности“. Притом он предузима да објасни историјске, социокултуролошке и политиколошке претпоставке за разумевање и објашњење феномена постсекуларног „повратка“ религије, као и претпоставке за објашњење разлога за пораст неаутентичних облика религије (указујући на процесе детрадиционализације и симултане апофатизације религије и религијских облика мишљења и понашања). Студија о српској религијској философији у XX веку [17] прва је те врсте у нас. Њен значај је у томе што је успешно поставила теоријске и структуралне претпоставке и моделе за утемељење, опис, инвентарисање и вредновање тог поља *као таквог* – поља српске религијске философије. Захваљујући томе значајно је проширено поље историје српске философије, уз увиде у нове облике и начине мишљења који, пре тога, и без таквог методолошког тематизовања, или нису били опажани или су поимани редуковано и погрешно. И тим радом, поред осталог, кандидат учествује у стабилизацији и успостављању осетљивијих и интерактивнијих систематских претпоставки за реконструкцију историје српске теологије, не само историје српске философије. Његови радови о рецепцији руске философије код Јустина Поповића, о схватању философије код Атанасија Јевтића, о српској религијској философији – уопште радови о статусу философије у српској теологији, истакнимо, део су научног *пројекта* којим се успостављају претпоставке за утемељено истраживање историје српске теологије и претпоставке за проширење увидâ у историју српске философије, што им даје посебан значај. Тај научни пројекат формално је регистрован под називом *Српска теологија у XX веку – истраживачки проблеми и резултати* (као резултат сарадње Министарства за науку и заштиту животне средине и Православног богословског факултета Београдског универзитета: евиденциони бр. Пројекта = 149037А).

Остали радови од значаја за област научно-истраживачког рада кандидата укључују следеће: студија о конституцији естетике аскетизма у теолошком мишљењу Милорада Лазића [24] која систематиче, и појмовно артикулише, идеје изнете у објављеним радовима нашег истакнутог историчара српске средњовековне духовности, указујући на његов пионирски допринос успостављању те теолошке дисциплине од значаја за општу историју уметности али и српску духовну културу. Затим [19] студијски предговор у форми расправног научног чланка о теологији Јована Зизјуласа, са указивањем и на философске елементе мишљења великог грчког богослова. Затим треба указати на 277 веома екстензивних и исцрпних енциклопедијско-критичких коментара [20] које кандидат прилаже важном делу Берђајева *Опит есхатолошке метафизике* (БФ СПЦ Београд 2000). Ти коментари представљају ерудитну енциклопедијску подршку разумевању духовне и хришћанске реинтерпретације философије коју у поменутом делу покушава да изгради велики руски философ. Заједно са тим треба сагледати и [21] 9 теолошко-философских *енциклопедијских* одредница приложених за Енциклопедију православља уредника проф. др Димитрија Калезића (*Енциклопедија Православља*, Београд 2002). Лубардић је израдио пет научних библиографија важнијих теолога и философа, што треба подвући будући да су свих пет израз и његовог *стручног* рада: [22] (а) „Библиографија објављених и необјављених радова Митрополита Пергамског проф. др Јована Д. Зизиуласа“; [23] (б) „Bibliographia Berdyaeviana

Yugoslavica: допуна библиографије Добрила Аранитовића ‘Николај Берђајев код Југословена’“; [26] (в) „Bibliographia Shestoviana Serbica“; [2a] (г) „Општа библиографија радова о Шестову“ и [25] (д) „Библиографија радова архимандрита др Јустина Поповића – са библиографијом радова о њему“, у Б. Лубардић, *Јустин Ђелијски и Русија*, Беседа, Нови Сад 2009, 194-211.

Све наведене студијске радове и прилоге кандидата треба сагледати и у светлу његовог истрајног ангажовања на научним скуповима међународног и домаћег нивоа. Он је успешно учествовао на 8 међународних и 17 домаћих научних конференција ближе везаних за струку; као и на 23 трибине одржане у Србији, из домена философије, теологије и културологије. Одржао је и 18 јавних предавања и беседа у иностранству и у Србији.

ОСТАЛЕ АКТИВНОСТИ

Др Богдан Лубардић је референт и координатор секције за философију религије Српског филозофског друштва, од 2009. Запажен је и активан члан уређивачких одбора стручних периодичних публикација. На пример: (а) 1993–1997 СВЕТИГОРА: образник за вјеру, културу и васпитање (Цетиње: Лист Митрополије Цетињске): члан уређивачког савета; (б) 1997, 1999–2006 БОГОСЛОВЉЕ: (Београд: теоријски часопис Богословског факултета СПЦ, односно Православног богословског факултета Београдског универзитета): члан уредништва [1999–2006] и оперативни секретар-уредник [1999–2004]). Не треба занемарити труд који је кандидат уложио у превођење научних и стручних дела из области савремене философије, историје философије, историје теологије и духовности православља. Са енглеског, грчког и руског језика кандидат је превео 7 књига и 27 научних студија и огледа. Из тих разлога поменућемо и следеће: на јавном конкурс у истраживача из Европе Каподистријски универзитет из Грчке доделио му је стипендију за младе стручњаке ради изучавања грчког језика (1994). У врлину кандидату треба приписати његову способност да се огледа у жанровима и садржајима који нису стриктно везани за области његове струке, нарочито када је реч о области *културологије* у ширем смислу. С тим у вези треба указати и на следеће његове објављене радове:

Е) Списак чланака и књига који нису непосредно везани за научно-наставни и стручни рад кандидата:

27. „Едем као парадигма вечног благодобића: типолошко-културолошко тумачење Књиге постања“, Светигора 13 (1993) 18-24.
28. „‘Андреј Рубљов’ Андреја Тарковског: цртице о обрнуто-растућој перспективи“, Логос 1-4 (1993) 77-92.
29. „Уметност у озрачју васкрсења: философија васкрсења и уметности Николаја Фјодорова – коментар“, Светигора 15-16 (1993) 13-16.
30. „Православље и политика“, Хришћанска мисао 6-8 (1993) 76-77 (Приказ истоименог зборника: М. Радуловић, Н. М. Крстић (уред.), Православље и политика, Градац 101 [1993].)
31. „Слово о христологији о. Јована Мајендорфа“, у Ј. Мајендорф, *Христос у источно-хришћанској мисли*, Хиландар, Атос 1994, 7-12.

32. „Вредност Исусове молитве: Једна ноћ у пустињи Свете Горе Јеротеоса Влахоса“, у Светигора 37 (1995) 22 (Приказ истоимене књиге: Ј. Влахос, *Једно вече у пустињи Свете Горе: о Исусовој молитви*, превод: Б. Лубардић, Хиландар, Атос 1995, 142 стр.)
33. „Херметички аспекти потраге за Светим Гралом: прилог разумевању западно-хришћанског херметизма“, у Е. Бертелот, *Краљ Артур: витештво и легенда*, СКЦ, Београд 1999, 9-41.
34. „Прави симбол вере“, Политикин Магазин 108 (1999) 10-11.
35. „Свети Сава као икона српског хришћанског идентитета: размишљање уз Жичку беседу о правој вери (1221)“, *Mons Aurus* 1 (2003) 119-128 = исто у: Црквени живот 4 (2003) 68-72.
36. „Додела доктората honoris causa епископу Николају Велимировићу на Колумбијском универзитету“, у Атанасије Јевтић (уред.), *Свети владика охридски и жички Николај*, Жича – Краљево 2003, 200-206.
37. „‘The Passion of Christ’ Мела Гибсона: прилог разумевању истоименог филма“, Црквени живот 6 (2004) 84-87 = исто у В. Димитријевић, М. Арсенијевић (уред.), *Холивуд против Христа: православни одговор на ‘Да Винчијев код’*, Светигора, Цетиње 2007, 207-210.
38. „Големост маленог: ка новом византизму ‘целовитих детаља’ у уметности Јасне Николић“, *Ликовни живот* 107-108 (2004) 81-82.
39. „Доња Градина Горњег Јерусалима: теологија и геноцид“, *Православље* 914 (2005) 17-19.
40. „Авала и друге ситнице: прилог сакралној географији Београда“, у Д. Бокан (уред.) *Београд – град тајни*, Лепа Србија: Veduta, Београд 2005, 106-147.
41. „Прегажени пужеви: 55 слова о покајању и љубави – прилог разумевању духовности екотеологије“, *Зенит* 5 (2007) 62-73.
42. „Богословље Богословља: Беседа поводом 80 година рада часописа Православног богословског факултета у Београду на Света Три Јерарха ове године“, *Православље* 959 (2007) 14-15.

Поред наведених научно-истраживачких и педагошких активности, кандидат је показао знатно интересовање и успешан ангажман унутар међуцрквених комисија за дијалог хришћана (што је Синод Св. Архијерејског Сабора СПЦ констатовао у два званична акта којима непосредно похваљује др Лубардића за квалитет рада на том пољу). У том смислу треба констатовати његово учешће у две веома значајне међународне стручне комисије за дијалог: члан је Међународне комисије за англиканско-православни теолошки дијалог (ICAOTD), од 2009. године; члан је и догматолошке Комисије за цркве у дијалогу (CID) Европског савета цркава (СЕС-КЕК), од 2003. године. Заједно са радом у поменуте две комисије за дијалог, кандидат је учествовао у низу и других врста екуменских формула за дијалог, односно на 15 међународних екуменских конференција: одржаних у иностранству и код нас. Од 2006. године др Лубардић је председник УГ Меморијал Јајинци задуженог за чување успомене и остатака стрељаник родољуба на стратишту Бањичког логора – Јајинци, чиме даје допринос етосу одговорности према прошлости и унапређује општедруштвену културу памћења жртве других.

МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Узевши у обзир да је реч о веома мотивисаном и способном кандидату, за очекивати је да ће он даље напредовати у научно-истраживачком и наставно-педагошком погледу. Кандидатова интересовања и доприноси крећу се у различитим областима: историја руске философије, историја српске теологије, философија религије и религијска философија, компаративна анализа и системско истраживање веза и граница односа философије и теологије, евхаристијска и апофатичка теологија, теологија културе, као и стручно преводилаштво (кандидат се компетентно и добро служи трима за ове области важним језицима: грчким, руским и енглеским). Притом показује способност за широке синтезе и методолошки релевантне стабилизације код нас иначе изразито запостављених поља науке.

На основу свега изложеног Комисија сматра да су се стекли сви услови из Закона о високом образовању (Службени гласник РС, бр. 76/05), Статута ПБФ (бр. 390/3 од 20. 10. 2006. са свим важећим изменама и допунама) и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду (Гласник Универзитета бр. 142/08) да се **др Богдан Лубардић**, асистент на Катедри за философију Православног богословског факултета Универзитета у Београду, изабере у звање доцента по конкурс на који се пријавио као једини кандидат, па се стога с поверењем и особитим поштовањем обраћа Изборном и Наставно-научном већу Православног богословског факултета у Београду да утврди предлог и проследи Стручном већу Универзитета у Београду да донесе одлуку о избору **др Богдана Лубардића у звање доцента за ужу научну област Хришћанска философија и религиологија, за предмет Философија 2**, са пуним радним временом на том Факултету.

Београд, 26. 01. 2010.

др Богољуб Шијаковић,
редовни професор Православног богословског факултета у Београду

др Владан Перишић,
ванредни професор Православног богословског факултета у Београду

др Милош Арсенијевић,
редовни професор Филозофског факултета у Београду